

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. augusztus 12.
Évközi 19. vasárnap

A mindennapi

A bibliai ember a mindennapi kenyeret Isten ajándékának tekintette. Azt, hogy a kenyér milyen jelentős szerepet játszik évezredek óta az életünkben, mi sem mutatja jobban, mint hogy sok emberi élethelyzetet azzal jellemezzük, hogy milyen ízt ad a kenyérnek.

A szenvedő ember „könnyek közt fogyasztja kenyerét”, a boldog ember pedig „örömben eszi kenyerét”. A bűnösök a „hazugság kenyerét”, a lusták a „tétlenség kenyerét” eszik. A szegény ember „kenyérhéjon él” vagy „kenyérszűkében van”. Aki rászorul mások segítségére az „kolduskenyéren” vagy „kegyelemkenyéren” él. Akinek nincs munkája, azaz nem „kenyérkereső” ember, az nem tudja ellátni önmagát és családját, ezért „kenyérgondban van”. A haszonlesőket és ingyenélőket „kenyérlesőnek” vagy „kenyérpusztítónak” nevezzük, mert még a „kenyérrevalót” sem akarják megkeresni munkával. A jó barátokat „kenyeres pajtásoknak” nevezzük, akik viszont szembefordulnak egymással valami miatt, azokra azt mondjuk, hogy „kenyértörésre vitték a dolgot”. De nem csak az emberek közti kapcsolatokra utalnak ezek a kenyérrrel kapcsolatos kifejezések, hanem a kenyér az

Istennel való kapcsolatnak is fontos eszközévé vált, hiszen a vallásos emberek a kezdetektől fogva többek között kenyeret ajánlottak fel Istennek áldozati szertartásaik során.

A kenyér Istennek olyan ajándéka, amely szükséges a létfenntartáshoz. Ennek példája az az esemény, amikor a pusztai vándorlás során az éhező választott népet Isten mannával, égből hullott kenyérral táplálta. A kenyér Isten ajándéka számunkra.

Az Úr ajándéka

A csodálatos kenyérszaporítás, amely során Jézus hálát adva az Atyának megáldja és szétosztja a kenyereket, előképe az ő nagycsüdtörtéki utolsó vacsorájának, amikor szenvedésének előestéjén megáldotta a kenyeret és a bort, s azt, mint saját Testét és Vérének nyújtotta apostolainak.

A kenyérszaporítás ugyanakkor előképe minden szentmisének is, amelyben a felszentelt pap Krisztus személyében cselekedve és az ő szavait megismételve jelenvalóvá teszi az Úr áldozatát, hogy a szentáldozáskor az Úr szent Testét szétosztva mindenki egyesülhessen Jézussal.

Az Eucharisztia tehát az Úr ajándéka. Ahogyan a megszaporított kenyeret

ajándékként adta Jézus az éhező népnek, ugyanígy az Eucharisziában önmagát adta ajándékként a mennyei Atyának, valamint önmagát adta táplálékként az apostoloknak az utolsó vacsorán. De számunkra is ajándék az Eucharisztia, hiszen az Oltáriszentségben nekünk is lelki táplálékul nyújtja magát Jézus.

Az életben sokszor nagy dolgokat kérünk Istentől, aki egészen kicsiny dolgokba rejtve adja nekünk végtelen szeretetét. A mi dolgunk az, hogy felfedezzük ezeket az apró dolgokat. Az Eucharisztia, az Oltáriszentség egészen kicsiny, ez Isten talán legkisebb, de mégis legcsodálatosabb ajándéka. Isten a kicsiny dolgokban a legnagyobb! A megszentelt és átváltoztatott kenyérben Jézus önmagát adja nekünk. Ez a legnagyobb ajándék számunkra.

Megtört kenyérben

Urunk, Jézus Krisztus!

Nagylelkűségedet csodáljuk az Oltáriszentségben, amelyben titokzatos módon jelen vagy és magadat adod nekünk. Mély hálát érünk irántad, hiszen te egészen egyszerű módon, megtört kenyérben adod magadat nekünk. Egyszerű módon adsz lehetőséget arra, hogy veled egyesüljünk. Irántad való szeretetünk jeleként veszünk téged magunkhoz. Változtass, alakíts át minket, hogy áldozattá váljunk és neked ajánljuk életünket!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Évközi 19. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szűz Mária mennybevétele	Csüdtörtök	Péntek	Szombat	Évközi 20. vasárnap
1Kír 19,4-8 Ef 4,30-5,2 Jn 6,41-52	Ez 1,2-5.24-28c Mt 17,22-27	Ez 2,8-3,4 Mt 18,1-5.10.12-14	Jel 11,19; 12,1-6a.10 1Kor 15,20-27 Lk 1,39-56	Ez 12,1-2 Mt 18,21-19,1	Ez 16,1-15.60.63 Mt 19,3-12	Ez 18,1-10.13b.30-32 Mt 19,13-15	Péld 9,1-6 Ef 5,15-20 Jn 6,50-59